

საქმე # 3-----

საქმე №1ზ/368-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

14 იანვარი, 2019 წელი

ქ. თბილ---

**თბილ---ს სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე: მანუჩარ კაპანაძე**

მარინე თათრიაშვილის, ნინო სოლომნიშვილის, სოფიკო კაპანაძის
მდივნობით,

**პროკურორების - მ-----ის, დ-----ის,
ადვოკატების - კ-----ას, რ-----ის, ვ-----ის,
მსჯავრდებულების- მ-----ის, ნ-----ის, ა-----ის, ა-----ის
-----ის მონაწილეობით,**

მსჯავრდებულ მ-----ის, მსჯავრდებულ ნ-----ის ადვოკატ თ-----
--ას, მსჯავრდებულ ა-----ის და მისი ადვოკატის რ-----
-ის, ასევე მსჯავრდებულ ა-----ის ადვოკატ ვ-----ის
სააპელაციო საჩივრების საფუძველზე, **ზეპირი მოსმენით, ღია
სასამართლო სდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე:**

მ-----ის მიმართ, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს
მოქალაქე, პირადი #0-----, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული:
ქ. თ-----, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----
-----; დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის
„ა“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (7 ეპიზოდი) და
საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და
ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

ნ-----ის მიმართ, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს
მოქალაქე, პირადი #0-----, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული:
თბილ---, მისამართის გარეშე, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----
-----; დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის

„ა“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (2 ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

ა-----ის მიმართ, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #0-----, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: თბილ---, ს-----ლა; დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (8 ეპიზოდი) და საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

ა-----ის მიმართ, დაბადებული 1-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი #3-----, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: თბილ---, ს-----ლა; დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით

აღწერილობითი-სამოტივაციო ნაწილი:

თბილ---ს საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 31 იანვრის განაჩენით:

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 03 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 16 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 30 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 1500 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 800 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 28 თებერვლის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 1100 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა - 07 (შვიდი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით მ-----ეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

მ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

ნ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2

ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 16 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ნ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 28 თებერვლის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

ნ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა - 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით ნ-----ეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

ნ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 03 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 16 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 30 დეკემბრის ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა 07 (შვიდი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით ა-----ს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2012 წლის 03 ივლ---ს ეპიზოდი) და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 15 500 (თხუთმეტიათას ხუთასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, შეუმსუბუქდა და 2017 წლის 17 მაისიდან 2017 წლის 25 მაისის ჩათვლით (9 დღე) პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, საბოლოოდ ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 15 000 (თხუთმეტიათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:

მ-----ემ ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (7 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

ნ-----ემ ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (2 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

ა-----**მა** ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (8 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი

ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

ა-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

მათ მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებები გამოიხატა შემდეგში:

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილისში, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილისში, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2015 წლის 03 დეკემბერს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1 100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 95 044 ლარის ღირებულების 1 100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ესა და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის

რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2015 წლის 16 დეკემბერს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, მ-----ე და ნ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 93 522 ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2015 წლის 30 დეკემბერს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 216 603

ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2016 წლის 06 ივნისს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 102 835 ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა

სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2016 წლის 06 ივნისს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 800 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 34 278 ლარის ღირებულების 800 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ესა და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2017 წლის 28 თებერვალს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, მ-----ე და ნ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 64 593 ლარის ღირებულების 500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს და შეთანხმდნენ,

რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2016 წლის 06 ივნისს, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1100 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 129 615 ლარის ღირებულების 1100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ესა და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. კერძოდ, 2017 წლის 13 მარტს, მ-----ემ და მისმა წარმომადგენელმა ნ-----ემ, საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში წარადგინეს შესაბამისი განცხადება, რითაც მოითხოვეს ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1095 კვ.მ. მიწის ნაკვეთის მ-----ის სახელზე რეგისტრაცია. აღნიშნულ

განცხადებასთან დაკავშირებით მარეგისტრირებული ორგანოს მიერ დადგენილი იქნა ხარვეზი, რაც საბოლოოდ არ იქნა გამოსწორებული და ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----მა, ა-----მა, მ-----ემ და ნ-----ემ მოტყუებით სცადეს დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 70 787 ლარის ღირებულების 1 095 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს.

- რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ ა-----ს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას ა-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას.

ამ მიზნით ა-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და ა-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია - 2----- წლით დათარიღებული ყალბი #5- მიღება-ჩაბარების აქტი, რომლის მიხედვითაც თითქოსდა ა-----ს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი.

სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების ა-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2012 წლის 03 ივლისს, ა-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 3000 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----).

ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, და ა-----ი მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 73 994 ლარის ღირებულების 3000 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა მ-----ემ, მსჯავრდებულ ნ-----ის ადვოკატმა თ-----ამ, მსჯავრდებულმა ა-----მა და მისმა ადვოკატმა რ-----მა, ასევე მსჯავრდებულ ა-----ის ადვოკატმა ვ-----მა. დაცვის მხარე მსჯავრდებულების მ-----ის, ნ-----ის და ა-----ის მიმართ ითხოვს თბილ---ს საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 31 იანვრის გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენას, ხოლო ა-----

-----ის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლებას ხანდაზმულობის ვადის გასვლის გამო.

მსჯავრდებულ მ-----ის, ასევე, მსჯავრდებულ ნ-----ის ადვოკატ თ-----ს სააპელაციო საჩივრებში აღნიშნულია, რომ მ-----ე დაინტერესებული იყო მიეღო ის მიწის ნაკვეთები, რაც კანონიერად ეკუთვნოდა თავის მამამთილს და რაც თავის დროზე მიწის ნაკვეთების განაწილებისას სრულად არ მისცეს. ამ მიზნით მან დახმარება სთხოვა თავის მეზობელს - რ-----ს, რომელსაც ენდობოდა და რომელმაც მოუგვარა ყველა ის საკითხი, რაც საჭირო იყო მიწის ნაკვეთების რეგისტრაციისათვის. აპელანტის განმარტებით, ის მიწის ნაკვეთები, რომლებიც თითქოსდა მ-----ემ უკანონოდ მიითვისა, მას ოფიციალურად დაურეგისტრირა საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ, შესაბამისი ფაქტობრივი და სამართლებრივი გარემოებების გათვალისწინების საფუძველზე. რაც შეეხება მსჯავრდებულ ნ-----ეს, აპელანტი აღნიშნავს, რომ სადავო მიწის ნაკვეთების რეგისტრაცია მოხდა კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით და შესაბამისად, სახეზე არ არის დანაშაულის შემადგენლობა. გარდა ამისა, სასამართლომ არ გაითვალისწინა ის ფაქტი, რომ ნ-----ე სამივე ეპიზოდში მოქმედებდა დედამისის, მ-----ის მიერ გაცემული მინდობილობის საფუძველზე და მისთვის უცნობი იყო აღნიშნული უძრავი ქონების რეგისტრაციასთან დაკავშირებული გარემოებების შესახებ, რაც გამორიცხავს მის მიერ დანაშაულის ჩადენის განზრახვას. სასამართლო სხდომაზე დაკითხული მოწმეებიდან არც ერთი მათგანი არ მიუთითებს, რომ ნ-----ე აწარმოებდა რაიმე სახის მოლაპარაკებებს მიწის ნაკვეთებთან დაკავშირებით ან მის მიერ აღებული იქნა ნასყიდობის თანხა. აღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, აპელანტები ითხოვენ მსჯავრდებულების მ-----ის და ნ-----ის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის დადგენას.

მსჯავრდებულ ა-----ის და მისი ადვოკატის რ-----ის სააპელაციო საჩივარში აღნიშნულია, რომ თბილ---ს საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 31 იანვრის განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი. მასში ა-----ის ბრალეულობის დამადასტურებლად ძირითადად მოყვანილია სასამართლო სხდომაზე დაკითხული მოწმეების ჩვენებები, თუმცა სასამართლო არასწორ ინტერპრეტაციას უკეთებს აღნიშნულ მტკიცებულებებს და მათ მიერ ნახსენებ რ-----თან შემხებლობაში არსებულ ფაქტებს იყენებს ა-----ის მიმართაც, სინამდვილეში კი არცერთი მათგანი ა-----ის მიერ რაიმე მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენას არ ადასტურებს. დამცველის განმარტებით, რ-----ს ქონდა უკიდურესად მძიმე ჯანმრთელობის მდგომარეობა, რის გამოც მას

რამდენჯერმე დაეხმარა შვილი - ა-----ი. აღნიშნულზე მიუთითებენ მოწმეები: გ-----ე, მ-----ი, მ-----ე და გ-----ე. ასევე, რ-----ის თხოვნით, ა-----ს ხელი აქვს მოწერილი სანოტარო აქტზე, რომლის მიხედვითაც, როგორც მ-----ის მეზობელი, ადასტურებს, რომ იგი ფლობს და სარგებლობს მიწის ნაკვეთით და წინააღმდეგი არ არის მიმართოს საჯარო რეესტრს მისი საკუთრებად რეგისტრაციისათვის. რეალურად მხოლოდ აქ ვლინდება ა-----ის შემნებლობა სადავო მიწის ნაკვეთებთან, ისიც მხოლოდ ერთ ეპიზოდში, რაც გამორიცხავს მის მიერ დანაშაულის ჩადენას. ასევე, დაცვის მხარე უთითებს, რომ მ-----ის საკუთრებაში უძრავი ქონების რეგისტრაცია განხორციელდა საჯარო რეესტრში საქმის მასალების შესწავლისა და გამოკველევის შემდეგ - 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილებით; რეგისტრაციას საფუძვლად დაედო უფლებამოსილი ორგანოს მიერ გაცემული უფლების დამდგენი დოკუმენტი, ხოლო ბრალდების მხარემ ვერ წარმოადგინა რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც ა-----ის მიერ საკუთრების უფლების დამდგენი დოკუმენტის ყალბად შექმნას, ან შექმნის მცდელობას დაადასტურებდა. გარდა ამისა, ა-----ის მიმართ ინკრიმინირებული ქმედების შინაარსის სწორად განსაზღვრისათვის, ბრალდების მხარეს ევალდებოდა წარმოედგინა მტკიცებულება, რომელიც მიუთითებდა ა-----ის მიერ რაიმე ქონებრივი სარგებლის მიღებას. ამ სახის მტკიცებულებები კი საქმეში არ მოიპოვება და ობიექტურად ვერც იქნებოდა მათი არარსებობის გამო. რაც შეეხება ა-----ის საკუთრებაში უძრავი ნივთის აღრიცხვის კანონიერებას, აღნიშნულთან დაკავშირებით აპელანტი განმარტავს, რომ საქმეში წარმოდგენილი N5- მიღება-ჩაბარების აქტის თანამად, ა-----ის საკუთრებაში უძრავი ქონება აღირიცხა არა 2012 წელს, არამედ 2003 წელს, რა დროსაც ა-----ი გახლდათ 11 წლის, რის გამოც იგი ვერ დაგეგმავდა ყალბი სამართლებრივი საფუძვლების შექმნის შედეგად ა-----ის საკუთრებაში უძრავი ნივთის აღრიცხვას. ამასთან, აღნიშნული დანაშაულებრივი ქმედებისათვის გასულია სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ხანდაზმულობის ვადაც. ამდენად, ბრალდების მხარემ ვერ წარმოადგინა არათუ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, არამედ თუნდაც ერთი მტკიცებულება, რაც ა-----ის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანის საფუძველი შეიძლება გამხდარიყო.

მსჯავრდებულ ა-----ის ადვოკატ ვ-----ის სააპელაციო საჩივარში აღნიშნულია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი არის დაუსაბუთებელი, შედგენილია ფაქტობრივი გარემოებების დამახინჯებით და სამართლებრივი ნორმების უგულვებელყოფით. ა-----მა ბრალად წარდგენილი ქმედება ჩაიდინა 2003 წელს, როდესაც მან საჯარო რეესტრში წარადგინა

გაყალბებული მიღება-ჩაბარების N5- აქტი და ამ საბუთით დაირეგისტრირა ქონება. 2003 წლის საჯარო რეესტრის ამონაწერში დაფიქსირდა, რომ ა-----ს ეკუთვნის 3000 კვ.მ მიწის ნაკვეთი, რომელიც განთავსებულია სოფელ თ-----ს. სწორედ 2003 წელს დაფიქსირდა მითვისებული მიწის ფართობი და ადგილმდებარეობა. 2012 წელს მოხდა მიწის ადგილმდებარეობის დაზუსტება, რაც წარმოადგენდა მხოლოდ ტექნიკურ საკითხს, ხოლო სახელმწიფო მიწის ნაკვეთზე ქონებრივი უფლების მიღება განხორციელდა 2003 წელს, როდესაც საჯარო რეესტრიდან მიწის განკარგვის უფლება მიიღო. ამდენად, დამცველი მიიჩნევს, რომ ა-----ის მიმართ ბრალად წარდგენილი ქმედებისათვის გასულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 71-ე მუხლით გათვალისწინებული სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ხანდაზმულობის ვადა. შესაბამისად, იგი უნდა გათავისუფლედეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან.

სასამართლო სხდომაზე დაცვის მხარემ მხარი დაუჭირა წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივრებს და ითხოვა მისი დაკმაყოფილება.

პროკურორმა მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის უცვლელად დატოვება.

პალატამ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები, მოისმინა მხარეთა პოზიციები და მიიჩნია, რომ დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნები არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ვინაიდან სააპელაციო საჩივრებში მოყვანილი არგუმენტები აშკარად შეუსაბამოა სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეულ იმ მტკიცებულებებთან, რომლებიც ცალსახად და უტყუარად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებენ მ-----ის, ნ-----ის, ა-----ის და ა-----ის მიერ ბრალად შერაცხული ინკრიმინირებული ქმედებების ჩადენას. ამასთან, სახეზე არ გვაქვს ხანდაზმულობის ვადის გასვლის გამო ა-----ის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების საფუძველიც.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში წარდგენილი მტკიცებულებების წარმოჩენის შემდეგ, სააპელაციო პალატა დეტალურად შეაფასებს საბოლოო გადაწყვეტილების მიღებისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე მტკიცებულებებს, მიმოიხილავს თითოეულ მათგანს უტყუარობისა და საკმარისობის თვალსაზრისით და იმსჯელებს, თუ რატომ არ იზიარებს სააპელაციო საჩივრებში მოყვანილ მხარეთა არგუმენტებს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე დაზარალებულის წარმომადგენელმა ზ-----ა განაცხადა, რომ მუშაობს

საქართველოს ეკონომიკის სამინისტროს სსიპ სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და მონიტორინგის დეპარტამენტში. მისი განმარტებით, არსებობს უძრავი ქონება, რომელიც სახელმწიფოს არ აქვს დარეგისტრირებული, მაგრამ წარმოადგენს სახელმწიფოს საკუთრებას და იმ შემთხვევაში, თუ არ არსებობს რაიმე სხვა სამართალდამდგენი დოკუმენტი, რომელიც დაადასტურებს კერძო პირის უფლებას, ეს ქონება რეგისტრირდება სახელმწიფო საკუთრებად. ანუ დაურეგისტრირებელი ქონება წარმოადგენს სახელმწიფოს საკუთრებას და ექვემდებარება რეგისტრაციას იმ შემთხვევაში, თუ არ არსებობს სხვა სამართალდამცავი დოკუმენტი. განსახილველ შემთხვევაში ბრალდებულთა მიერ მოხდა სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების არაკანონიერად დაუფლება, რის შედეგადაც სახელმწიფოს მიაღდა გარკვეული სახის ზიანი და როგორც სახელმწიფოს წარმომადგენელი, ითხოვს აღნიშნული ზიანის ანაზღაურებას.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე კ-----მა განაცხადა, რომ 1987 წლიდან, 2002 წლამდე იყო სოფელ ლ---ს საკრებულოს თავმჯდომარე, რომელშიც შედიოდა შვიდი სოფელი, მათ შორის - თ-----ა. 1992 წლიდან განხორციელებული მიწის რეფორმის თანახმად, მიწის ნაკვეთები სამ კატეგორიად ნაწილდებოდა. პირველ კატეგორიაში შედიოდნენ სოფლის მეურნეობის მუშაკები, ექიმები და პედაგოგები, რომლებსაც ეკუთვნოდათ 1ჰა და 2500 კვ.მ მიწის ნაკვეთი. მეორე კატეგორიაში - სოფლის დანარჩენი მოსახლეობა, რომლებსაც ეკუთვნოდათ 0.75 ჰექტარი და მესამე კატეგორიაში შედიოდა თბილისში წასული მოსახლეობა, რომლებსაც სოფელთან კავშირი ჰქონდათ, მათ ეკუთვნოდათ 1500 კვ.მ. არჩეული იყო კომისია, რომელსაც გადაეცემოდა მოსახლეობის სია. სამუშაო სიებს წარმოადგენდა სოფლის საკომლო ჩანაწერები, რომლის მიხედვითაც დგინდებოდა, თუ რომელ კატეგორიაში ხვდებოდნენ სოფლის მაცხოვრებლები - პირველში თუ მეორეში. ქალაქში წასულები კი ავტომატურად ხვდებოდნენ მესამე კატეგორიაში. მოწმემ ასევე აღნიშნა, რომ დგებოდა მიღება-ჩაბარების აქტები, რომელშიც ეწერა, თუ რომელ კატეგორიას წარმოადგენდა მიწის ნაკვეთის მიმღები, რამდენ მიწის ნაკვეთს იღებდა საკარმიდამო ნაკვეთთან, ვინ იყვნენ მეზობლები და სად მდებარეობდა ნაკვეთი. ყველა აქტს თავისი პირადი ნომერი ჰქონდა. ერთი და იგივე ნომრის აქტი პრაქტიკაში არ ყოფილა და თუ იქნებოდა, მას გადაასწორებდნენ. მოწმე კ-----ის განმარტებით, მიწის ნაკვეთის გადაცემა ხდებოდა კომლის უფროსზე. ცალკე გაყრილი კომლი თუ იყო, მასზე ცალკე გაიცემოდა, რაც უნდა აღნიშნულიყო საკომლო წიგნში. როგორც ახსოვს, მიწის ნაკვეთი მიიღო გ-----ის დედამ, ხოლო თავად გელაზე მიღება-ჩაბარების აქტი არ გამოუწერიათ. მათი ოჯახი იყო მეორე კატეგორიაში.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----მ

განაცხადა, რომ 2002 წლიდან, 2006 წლამდე იყო სოფელ ლ---ს საკრებულოს თავმჯდომარე. 2010 წლამდე კი იყო მუნიციპალიტეტის ტერიტორიული ორგანოს რწმუნებული, რომელშიც შედიოდა შვიდი სოფელი, მათ შორის ს-----ლა. 1992-1998 წლებში განხორციელდა მიწის რეფორმა, რომელშიც მოწმეც იყო ჩართული. მიწის ნაკვეთები კატეგორიებად დაიყო და განაწილდა. მიწის ნაკვეთების მფლობელთა ძირითად ნაწილს წარმოადგენდნენ ადგილობრივი მაცხოვრებლები, რომლებიც იყვნენ მეორე კატეგორიაში. მიწების დაყოფის თაობაზე შედგა ოქმები, რაც შემდეგ აისახა მიღება-ჩაბარების აქტში, რომლებიც განსხვავდებოდა რიგითობით და ნუმერაციით. თ-----ს მიღებული ქონდათ 7500 კვ.მ ფართობის მიწის ნაკვეთი, კერძოდ, კომლად ფიქსირდებოდა ქ-----ს. რაც შეეხება ა-----ს, იგი, როგორც ახსოვს, სიაში არ ყოფილა. მოწმემ დაადასტურა, რომ საქმის მასალებში არსებული 2007 წლის საგადასახადო სია განსხვავდება 2002 წლის საგადასახადო სიისგან, სადაც ქ-----სთან ერთად დასახელებულია გ-----ეც, თუმცა მისთვის უცნობია, თუ რატომაა ეს განსხვავება.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ე-----ა

განაცხადა, რომ 1992-1998 წლებში იყო სოფელ ლ---ს საკრებულოს მიწის პრივატიზაციის კომისიის თავმჯდომარე. ლ---ს საკრებულო შედგებოდა შვიდი სოფლისგან, რომელთაგან ერთ-ერთი იყო ს-----ლა. მიწის პრივატიზაციის დაწყების შემდეგ სოფელ თ----- განაწილდა სამი კატეგორიის მიწის ნაკვეთები. პირველ კატეგორიას უნდა მიეღო 1 ჰექტარი და 2500 კვ.მ. ფართობი მიწის ნაკვეთი, მეორეს - 7500 კვ.მ., ხოლო მესამეს - 1500 კვ.მ. პირველ კატეგორიაში შედიოდნენ მეურნეობის სპეციალისტები, მუშები, პენსიონერები, მასწავლებლები და მედიცინის მუშაკები. მეორეში - დანარჩენი კომლები, მესამეში კი სოფლიდან წასული ქალაქში მაცხოვრებლები. კომისიების მიერ შედგა სიები, რომლის მიხედვითაც დამტკიცდა მიწის რეფორმის ფონდი, ასევე სარეზერვო მიწის ფონდი და ამ სიებით დაიწყო მიწების დარიგება. გამოწერილი იყო მიღება-ჩაბარების აქტები, რომელიც დანომრილი იყო და შეიცავდა სახელს, გვარს, კომისიის წევრებს, თავმჯდომარეს, რამდენი ფართობი უნდა გაცემულიყო, მიწის ნაკვეთის ზომებს და მეზობლებს. ერთ კომლზე ერთი მიღება-ჩაბარების აქტი და მიწის ერთი ნორმა იყო, ანუ ზემოთხსენებული სამი კატეგორიიდან უნდა ყოფილიყო რომელიმე. მოწმემ დაადასტურა, რომ მისთვის წარდგენილ დოკუმენტაციაზე სიაში მისი ხელმოწერაა დაფიქსირებული. ქ----- გაუგია, მაგრამ მას არ იცნობდა და რა მიწის ნაკვეთი ჰქონდა მას, არ იცის, მიწის გადამხდელთა სიები მის დროს არ კეთდებოდა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ი-----მა

განაცხადა, რომ ის ცხოვრობს სოფელ თ----- და ფლობს 1 ჰექტარსა და

25კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთს, რომელიც მიიღო 1992 წელს, მიწის რეფორმის შედეგად. თავადაც მონაწილეობდა რეფორმაში, კერძოდ იყო კომისიის წევრი და შეხება ქონდა დოკუმენტებთან. კომისიამ საკრებულოსგან მიიღო მოსახლეობის სიები, თუ ვის რა ფართობის მიწის ნაკვეთი უნდა მიეღო. ჩატარდა კრება-ყრილობა, რის შემდეგაც განისაზღვრა რაოდენობები. მოწმის განმარტებით, იცნობს მ-----ეს, რომლის მამამთილი - ნ-----ე იყო მეურნეობის მუშაკი, თუმცა რეფორმის დროს უკვე დაღუპული იყო და მისმა მეუღლემ - ქალბატონმა ქ-----მ მიიღო 0.75 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი, როგორც სოფლის მაცხოვრებელმა. მ-----ის მეუღლეს მიწის ნაკვეთი ცალკე არ მიუღია, რადგან დედასთან ერთად ცხოვრობდნენ. მანვე დაადასტურა, რომ ა-----ი მისი მეზობელია, რომელსაც მიწის ნაკვეთი არ მიუღია. ი-----ის განმარტებით, მიწის ნაკვეთების გაცემისას დგებოდა აქტები, შესაბამისი ნომრებით. ნუმერაცია კონტროლდებოდა, ხოლო აქტები ინახებოდა მასთან, რომლებიც 1997 წელს ჩაბარდა გამგეობის არქივს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ნ-----ემ

განაცხადა, რომ ცხოვრობს სოფელ თ----- და ფლობს 1500 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთს. ვინაიდან მეურნეობაში მუშაობდა, მიწის რეფორმის დროს - 1990-1992 წლებში მისცეს 1ჰა და 25კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი. იყო სოფლის კომისიის წევრი და ხელს აწერდა კომისიის დოკუმენტებს. მიწის ნაკვეთის მიღების დროს დგებოდა მიღება-ჩაბარების აქტი. საქმის მასალებიდან წარდგენილ N5--ე მიღება-ჩაბარების აქტზე მისი ხელმოწერა არ არის დაფიქსირებული. ნ-----ის განმარტებით, თ-----ის ოჯახიდან მხოლოდ გ-----ის დედამ მიიღო მიწის ნაკვეთი, თუმცა ოდენობა არ ახსოვს. ის ასევე იცნობს რ-----ი და ა-----ებს, თუმცა რ-----მა და მისმა ოჯახმა მიიღო თუ არა რაიმე მიწის ნაკვეთი, არ ახსოვს. მოწმის თქმით, მხოლოდ რ-----ს ჰქონდა შეხება მიწის საკითხებთან, რომელიც ეხმარებოდა ხალხს მიწის გაფორმებაში, თუმცა იგი ამ დროს სად მუშაობდა, არ იცის. ა-----ი ამ დროს არსად არ მუშაობდა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----მ

განაცხადა, რომ 1991-1996 წლებში იყო შვიდი სოფლის, მათ შორის თ-----ას მეურნეობის დირექტორი. 1992 წელს დაიწყო მიწის რეფორმა, რა დროსაც საკომლო წიგნების საფუძველზე კომლებს გადაეცათ მიწის ნაკვეთები. ამ საკითხებს ჯერ წყვეტდნენ შესაბამისად შექმნილი კომისიები, შემდეგ კი გამგეობა და საბოლოოდ იგზავნებოდა რაიონში. რაიონი ამტკიცებდა სიებს და მიდიოდა კომისიაში. კომისიის თავჯდომარე და წევრები აწერდნენ ხელს და წყვეტდნენ საკითხს, თუ ვის რა ფართობის მიწის ნაკვეთი გადაეცემოდა. გადაცემის დროს დგებოდა მიღება-ჩაბარების აქტები, სადაც აღნიშნული იყო მიწის ფართობი და მოსაზღვრეები. მოწმე ამ საკითხებში ჩართული არ იყო,

მას მხოლოდ სოფლის ყველა აქტზე ევალუბოდა ხელმოწერა, ეს მიღება-ჩაბარების აქტები სად ინახებოდა და ვინ იყო მასზე პასუხისმგებელი, არ იცის, ეს მის მოვალეობაში არ შედიოდა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ვ-----ა

განაცხადა, რომ მას აქვს 7500 კვ.მ. მიწის ფართობი სოფელ თ-----, რომელიც 1992 წელს მიწების გადანაწილების დროს მიიღო მიღება-ჩაბარების აქტის საფუძველზე. აქტს დაესვა რიგითი ნომრები, კომისიის წევრებმა მოაწერეს ხელი და გადაეცა მას. მისივე განმარტებით, ერთი და იგივე ნომრის მიღება-ჩაბარების აქტი არ შეიძლებოდა ყოფილიყო. მიწების განაწილებისას თუ მამას ყავდა ორი შვილი და ერთ-ერთი უნდა გასულიყო ცალკე კომლად, იმ ვაჟს ცალკე ეძლეოდა მიწის ნაკვეთი, ხოლო მამას - ცალკე, მაგრამ მამასთან დარჩენილ შვილს, როგორც მის მემკვიდრეს, არ ეძლეოდა მიწის ნაკვეთი. ერთი შვილის ცალკე კომლად გასვლის შემთხვევაში ცალკე მიღება-ჩაბარების აქტი დგებოდა. მოწმემ დაადასტურა, რომ საგადასახადო სიაში N5- არის თავად და წარდგენილი მიღება-ჩაბარების აქტი N5- ის აქტია, რომლის საფუძველზეც მიიღო ნაკვეთი. მისთვის ცნობილი არ ყოფილა ა-----ის სახელზე არსებული მიღება-ჩაბარების აქტის შესახებ. ა-----ი არის მისი მეზობელი, რომელსაც მიწის რეფორმის დროს არ მიუღია მიწა, მისმა მამამ კი მიიღო 7500 კვ.მ. ასევე, ვ-----ა აღნიშნა, რომ იცნობს მაყვალა და ნ-----ებს. მ-----ე სოფელ თ----- ცხოვრობდა, მას ყავდა მამამთილი - ნ-----ე, რომელმაც მიიღო 7500 კვ.მ. მიწა. ნ-----ეს ყავდა ორი შვილი, რომელთაგან არც ბიჭს მიუღია მიწის ნაკვეთი ცალკე, ვინაიდან მამის მემკვიდრე იყო და არც გათხოვილი გოგოსათვის მიუციათ. იცნობს ასევე ა-----ს, რომლის პაპამაც მიიღო 7500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ლ-----მ

სასამართლოს მოახსენა, რომ 2015 წლის დეკემბრის შუა რიცხვებში სახლის ასაშენებლად სურდა 500 კვ.მ. ფართობის მიწის ყიდვა სოფელ თ-----. თავდაპირველად გაიცნო ამავე სოფელში მცხოვრები ა-----ი, რომელსაც გასაყიდი ქონდა მიწის ნაკვეთი, თუმცა მის შეძენაზე შეთანხმება ვერ შედგა. ამის შემდეგ მიასწავლეს ამავე სოფელში მცხოვრებ რ-----თან, რომელიც აღმოჩნდა ა-----ის მამა. რ-----მა მას შესთავაზა მ-----ის კუთვნილი 1500 კვ.მ ფართობის მიწის ნაკვეთის შეძენა, რომელსაც მინდობილობით ფლობდა ნ-----ე. მოწმეის განმარტებით, იგი მოლაპარაკებას რ-----თან აწარმოებდა და სწორედ მას გადასცა ნაღდი ანგარიშსწორებით 13 000 აშშ დოლარი. ნ-----ესთან ურთიერთობა ჰქონდა ქონების გადაფორმებისას, რაც განხორციელდა რ-----ის თანდასწრებით.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----ა

განაცხადა, რომ 2017 წლის მარტის თვის დასაწყისში თავის შვილთან - გ-----
-----თან ერთად სოფელ თ----- ათვალიერებდა მიწის ნაკვეთებს,
ვიდაიდან ქონდა შეძენის სურვილი. აღნიშნულ ტერიტორიაზე ნახეს
სარეკლამო აბრა მიწის ნაკვეთის გაყიდვის შესახებ და დარეკეს მასზე
მითითებულ ნომერზე. საუბარი შედგა მ-----თან, რომელსაც
შეუთანხმდნენ მეორე დღეს შეხვედრაზე. შეხვედრაზე მაკა ლიპატრელიანი
იმყოფებოდა მამასთან - რ-----თან ერთად, რა დროსაც ნახეს 500
კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი. ლ-----ს ბეს სახით 100 აშშ დოლარი
დაუტოვეს და გადაწყვიტეს, რომ ორი დღის შემდეგ საჯარო რეესტრში
მოხდებოდა ხსენებულ მიწის ნაკვეთის გადაფორმება. მოწმემ ასევე
დაადასტურა, რომ ნახა ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან, რომლის
მიხედვითაც მიწის ნაკვეთი მ-----ის სახელზე იყო რეგისტრირებული,
თუმცა რ-----მა განუმარტა, რომ მიწის ნაკვეთი რეალურად
თავად ეკუთვნოდა. მას (გურამ იაშვილს) მ-----ესთან არ ქონია
ურთიერთობა, მიწის ნაკვეთის გადაფორმებაზე მისული იყო მისი
მინდობილი პირის - ლ-----ა. შეძენილ მიწის ნაკვეთში რ-----ს
გადაუხადა 25 000 აშშ დოლარი.

ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურა პირველი ინსტანციის
სასამართლო სხდომაზე **მოწმე გ-----ა.**

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე მ-----მა
განაცხადა, რომ რ-----ი იყო მამამისი, ხოლო ლ-----ა არის
მისი მეგობარი. რ-----ის თხოვნით, სოფელ თ----- მდებარე
მიწის ნაკვეთთან გამოაკრა აბრა, რომ იყიდებოდა 500 კვ.მ. ფართობის მიწის
ნაკვეთი და მიუთითა თავისი ნომერი. მოგვიანებით დაურეკა გ-----ა
და უთხრა, რომ დაინტერესებული იყო ამ მიწის ნაკვეთით. გ-----
-----ბი შეხვდნენ მამამისს - რ-----ს, რომელმაც აჩვენა მიწის
ნაკვეთი და შეთანხმდნენ 25 000 აშშ დოლარად შეძენაზე. მათ რ-----
-----ს ბეს სახით დაუტოვეს 100 აშშ დოლარი. მიწის ნაკვეთის გადაფორმება
რამდენიმე დღის შემდეგ უნდა მომხდარიყო საჯარო რეესტრში. საჯარო
რეესტრში შეხვედრისას გაფორმდა ნასყიდობის ხელშეკრულება, რა დროსაც
გ-----ა მას (მ-----ს) გადასცა თანხა, რაც თავის მხრივ გადასცა
რ-----ს. გასაყიდი მიწის ნაკვეთი რეალურად რეგისტრირებული
იყო მ-----ის (თ-----ს) სახელზე, თუმცა ამ პროცედურებში მ-----
-----ი (თ-----ე) თუ იყო ჩართული, არ იცის. იგი რეესტრში არ ყოფილა,
ხელშეკრულებაში მითითებულია ლ-----ა, როგორც მინდობილი პირი,
მაგრამ მას ამ მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებით არანაირი შეხება არ ჰქონია.
იგი ნაკვეთის გასხვისებაში ჩაერთო რ-----ის თხოვნით.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ლ-----ამ
განაცხადა, რომ არის მ-----ის მეგობარი. მან დაადასტურა, რომ

უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულებაზე დაფიქსირებული ხელმოწერა მას ეკუთვნოდა. კერძოდ, მაკას მამამ - რ-----მა უთხრა, რომ მის სახელზე რეგისტრირებული იყო ყადაღა და სთხოვა დახმარება. მან გამოართვა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა, რათა გაეკეთებინა მინდობილობა, თუმცა ვისზე უნდა გაკეთებულიყო მინდობილობა და რისთვის ჭირდებოდა, არ იცის. შემდგომ ნახა, რომ მინდობილობის მიხედვით, იგი იყო მ-----ის წარმომადგენელი. რ-----ის თხოვნით ხელი მოაწერა უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულებასა და მინდობილობას იუსტიციის სახლში, სადაც იმყოფებოდნენ მიწის ნაკვეთის მყიდველი მამა-შვილი და მ-----ი. ხელშეკრულების დადების დროს მოლაპარაკება არ მიმდინარეობდა, უბრალოდ ხელი მოაწერეს დოკუმენტებს, არც თანხა გადაუციათ მის თვალწინ.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე მ-----მა განაცხადა, რომ სოფელ თ----- მდებარე 500 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთის შესახებ შეიტყო რ-----ისგან და ფასზეც მასთან მოილაპარაკა. მას ნიკა და მ-----ებთან შეხება არ ქონია და არც იცოდა თუ მათი მიწა იყო. რ-----ს გადაუხადა 21 000 აშშ დოლარის ოდენობით თანხა, რასაც სხვა პირები არ ესწრებოდნენ. თუმცა დოკუმენტაციას ნ-----ემ მოაწერა ხელი სს „ლ-----ს“ ერთ-ერთ ფილიალში, სადაც იყო საჯარო რეესტრის წარმომადგენელი. მოწმემ დაადასტურა, რომ ნასყიდობის ხელშეკრულებაზე, ასევე პროკურორის მიერ წარდგენილ სანოტარო წესით დამოწმებულ თანხმობაზე არის მისი ხელმოწერა. მისივე განმარტებით, მიწის ნაკვეთის შეძენიდან 2-3 თვის შემდეგ დაურეკა რ-----მა და სთხოვა, რომ მიწის შესაძენად უნდოდა მეზობლების თანხმობის გაკეთება და საჭირო იყო მისი, როგორც მეზობლის ხელმოწერა. სანოტარო ბიუროში შეიტყო, რომ ეს ეხებოდა მ-----ის თანხმობას. დოკუმენტზე ხელისმოწერის დროს ასევე იყვნენ ის პირები, რომლებიც მასში არიან აღნიშნული. სანოტარო საზღაური გადაიხადა ა-----მა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე მ-----მ განაცხადა, რომ სოფელ თ----- ფლობდა ორ მიწის ნაკვეთს. აღნიშნული მიწის ნაკვეთები შეიძინა მეგობრის გ-----ს მეშვეობით, რომელიც ეწეოდა სამაკლერო საქმიანობას. პირველი მიწის ნაკვეთი იყიდა ოთხი წლის წინ, რომლის მესაკუთრეც იყო მამაკაცი (სახელი და გვარი არ ახსოვს). გ-----მ დააკავშირა რ-----თან, რომელიც ჩართული იყო ამ პროცედურებში. 2016 წელს გაყიდა ეს ნაკვეთი და შეიძინა მეორე. ამ შემთხვევაშიც გ----- დაეხმარა და დააკავშირა რ-----თან და მიწის მეპატრონესთან - ქალბატონ მაყვალასთან. მათ შეხვდა ბანკში გადაფორმების დროს, სადაც ასევე იყო გ-----ც. თანხა - 90 000 აშშ

დოლარის ოდენობით გადაუხადა რ-----ს, რასაც ესწრებოდა ქალბატონი მაყვალაც.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----მ
განაცხადა, რომ იგი ეწევა მიწის ნაკვეთების ყიდვა-გაყიდვასთან დაკავშირებულ შუამავლობით საქმიანობას. იცნობს რ----- და ა-----ებს. რ-----ს დაახლოებით სამი მიწის ნაკვეთი გააყიდინა, რომლებიც რეგისტრირებული იყო მ-----ის სახელზე. ერთ-ერთი შეხვედრის დროს, რ-----ს თან ახლდნენ მაყვალა და ნ-----ეებიც. ამ პროცედურებთან ა-----ს არ ჰქონია შეხება. როგორც ახსოვს, მან მ-----ს 90 000 აშშ დოლარად აყიდინა მიწის ნაკვეთი რ-----ისა და მ-----ისგან. მათ მიერ ხელშეკრულების ხელისმოწერას არ დასწრებია, მაგრამ იქვე ტრიალებდა. რ-----მა მთლიანად აიღო თუ არა თანხა, არ იცის.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე თ-----მ
განაცხადა, რომ მას აქვს 500 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი სოფელ თ-----, რომელიც 13 000 აშშ დოლარად შეიძინა დაახლოებით ორი წლის წინ მაყვალა და ნ-----ეებისგან. მოწმემ დაადასტურა, რომ საქმის მასალებში არსებულ მიწის ნაკვეთის ნასყიდობის ხელშეკრულებაზე მისი ხელმოწერაა და მასში სწორედ ის მიწის ნაკვეთია მითითებული, რომელიც შეიძინა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ი-----მა
განაცხადა, რომ იგი 1994 წლიდან ცხოვრობს სოფელ თ-----, სადაც მისმა სიმამრმა - უშანგი ჩარკვიანმა მაყვალა და ნ-----ეებისგან შეიძინა უძრავი ქონება და შემდეგ გადასცა მის მეუღლეს. მისივე განმარტებით, აღნიშნულის თაობაზე არსებობს შესაბამისი ხელშეკრულება.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ა-----მა
განაცხადა, რომ სოფელ თ----- მდებარე მიწის ნაკვეთთან დაკავშირებულ თანხმობაზე არსებული ხელმოწერა მას ეკუთვნის, რადგან რ-----მა სთხოვა ხელის მოწერა. რ-----თან მის საუბარს ესწრებოდა მ-----ეც. ისინი ერთად მივიდნენ ნოტარიუსთან. ვისი მიწის ნაკვეთი იყო, არ იცის. ეს მიწის ნაკვეთი სად მდებარეობდა და ვისი იყო, ხელის მოწერისას არ იცოდა. დოკუმენტს ხელი მოაწერა რ-----ის თხოვნით.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----მა
განაცხადა, რომ ცხოვრობს სოფელ თ-----, სადაც თავის სახელზე მიწის ნაკვეთი ამჟამად არ აქვს. 1990-იან წლებში მიიღო 7500 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი, რომელიც გაყიდა. მისი განმარტებით, რ-----ს სურდა მიწის ნაკვეთის გაყიდვა, რისთვისაც სამი ადამიანის თანხმობა სჭირდებოდა. მოწმემ დაადასტურა, რომ თანხმობის ხელწერილზე მისი

ხელმოწერაა დაფიქსირებული.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----ემ

განაცხადა, რომ ცხოვრობს სოფელ თ----- და ფლობს 1500 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთს, რომელიც მიიღო მიწის რეფორმის დროს 1990-იან წლებში. მისმა მეზობელმა რ-----მა სთხოვა თანხმობა მიწის ნაკვეთის შესაძენად, რაზედაც უარი არ უთქვამს. მოწმემ დაადასტურა, რომ თანხმობის ხელწერილზე ნამდვილად მისი ხელმოწერაა დაფიქსირებული, რომელიც სანოტარო წესით არის დადასტურებული. გ-----ის განმარტებით, აღნიშნულ მიწის ნაკვეთს მანამდე არავინ იყენებდა. დოკუმენტის გაფორმებისას მ-----ე არავის უხსენებია და არც იცოდა, რომ დოკუმენტში მისი სახელი ფიგურირებდა. ხელმოწერიდან გარკვეული დროის შემდეგ გაიგო, რომ იგი შეცდომაში შეიყვანეს და არასწორად მოაწერა ხელი დოკუმენტზე.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ა-----მა

განაცხადა, რომ იგი ცხოვრობდა სოფელ თ-----, სადაც ფლობდა 1ჰა და 25 კვ.მ ოდენობის მიწის ნაკვეთს და 1500 კვ.მ სამოსახლოს, რომელიც მიიღო 1990-იან წლებში, მიწის რეფორმის დროს. 2003 წელს სოფელ თ----- სხვა ა-----ი არ ცხოვრობდა. 2015 წლის 28 დეკემბერს მან დაარეგისტრირა ბინა, რა დროსაც იუსტიციის სახლში გაყვა რ-----ი და აუხსნა, თუ სად უნდა შეეტანა საბუთები. საქმის მასალებში არსებულ 2015 წლის 27 ნოემბრით დათარიღებულ დოკუმენტზე, რომელიც ა-----ის განცხადების პასუხად არის გაცემული, მოწმემ აღნიშნა, რომ საერთოდ არ იცის, თუ რა დოკუმენტია და მას არ მოუთხოვია არანაირი დოკუმენტის გაცემა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე მ-----მა

განაცხადა, რომ მასთან მივიდა მისი ყოფილი თანამშრომელი ნ-----ძე და სთხოვა სამართლებრივი დახმარება საჯარო რეესტრში რეგისტრაციასთან დაკავშირებით. შემდეგ ტელეფონზე ესაუბრა რ-----ს, რომელმაც აუხსნა საქმის ვითარება. რ-----იმ ოფისში მიუტანა დოკუმენტები, რომელთა შორის იყო: მინდობილობა, რომლითაც მ-----ს ქონდა უფლება, წარმოედგინა მ-----ე საჯარო რეესტრში; მ-----ის გამგეობის მიერ გაცემული ცნობა, სადაც მითითებულია, რომ კონკრეტული ფიზიკური პირი საგადასახადო სიაში აღრიცხულია კონკრეტულ ნომრად და მასზე აღრიცხულია უძრავი ქონება; ასევე სამკვიდრო მოწმობა; საკადასტრო აზომვითი ნახაზი; მცხეთის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელიც ეხებოდა გ-----ის მიერ სამკვიდროს ვადის აღდგენას, ან მიღებას ქ-----ან. ამ დოკუმენტაციაზე დაყრდნობით საჯარო რეესტრში წარადგინა მ-----ე. შედგა ზეპირი მოსმენა, რომელსაც თავადაც დაესწრო. მოწმის განმარტებით,

საგადასახადო სია წარმოადგენს უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტს, რომელიც საკუთრებას არ ადასტურებს, მაგრამ ადასტურებს მართლზომიერ მფლობელობას. იგი სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთებზე საკუთრების აღიარების დოკუმენტია, ამ დოკუმენტაციის საფუძველზე უფლებები ექვემდებარება საჯარო რეესტრში რეგისტრაციას. საკომლო ჩანაწერებთან დაკავშირებით საარქივო ცნობები ან რაიმე მიღება-ჩაბარების აქტები, სიები, რომელიც დაკავშირებული შეიძლება ყოფილიყო პრივატიზაციასთან, საჭირო აღარ იყო, რადგან საგადასახადო სია უკვე წარმოადგენს უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტს და სხვა დოკუმენტი საჭირო აღარ არის. მას არც შემოსავლების სამსახურიდან მოუძიებია ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ გ-----ე იყო გადამხდელი, რადგანაც ეს ინფორმაცია არაფერს მისცემდა. მას ჰქონდა სამკვიდრო მოწმობა და წერილი მუნიციპალიტეტისგან, რომ 2007 წლის გადამხდელთა სიაში იყო გ-----ე, რაც საკმარისი იყო საჯარო რეესტრში დარეგისტრირებისთვის.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ვ-----მა განაცხადა, რომ იგი ბრალდებულ ა-----ს იცნობს დაახლოებით ორი წელია თავისი მეგობრის - გ-----ისგან, რომელთან ერთადაც მუშაობდა სახლების მშენებლობაზე. ა-----სა და გ-----ეს ერთმანეთში რა ურთიერთობა ჰქონდათ, მისთვის უცნობია. იგი სამჯერ ან ოთხჯერ შეესწრო მათ ლაპარაკს, როდესაც ისინი მიწის ნაკვეთებზე საუბრობდნენ.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----ის განმარტებით, 2016 წლის დეკემბერში, მეგობრის - ლ-----ს მეშვეობით გაიცნო რ-----ი, რომელმაც უთხრა, რომ ლისზე ცხოვრობდა და მიწის ნაკვეთების ყიდვა-გაყიდვებით იყო დაკავებული. ასევე უთხრა, რომ თუ აინტერესებდა, ასულიყო სოფელ თ----- და დაეთვალაიერებინა მიწის ნაკვეთები. მართლაც ავიდა თ-----, სადაც რ-----მა აჩვენა ა-----ის სახელზე დარეგისტრირებული მიწის ნაკვეთი. მან სთხოვა რ-----ს, რომ აღნიშნული მიწის ნაკვეთის საბუთები ეჩვენებინა, რაზეც ამ უკანასკნელმა უპასუხა, რომ მიწა გასაფორმებელი იყო, კერძოდ, საჯარო რეესტრიდან უნდა გამოეთხოვა საბუთები, რის გამოც დაიბარა იუსტიციის სახლთან. შეხვედრამდე რ-----ი ცუდად გახდა და მოწმეს უთხრა, რომ მის შვილს გამოაგზავნიდა. მაშინ გაიცნო ა-----ი. მათ რეესტრიდან გამოითხოვეს საბუთები, რომლებიც მან (გ-----ემ) წაიღო გადასამოწმებლად. თავისი მეგობრის, თ-----ისაგან იცნობს გ----- ხ-----ს, რომელიც მიწის ნაკვეთებთან დაკავშირებული საქმიანობით არის დაკავებული. ხსენებული საბუთები გადასცა მას, რის შემდეგაც ხ-----მა უთხრა, რომ დოკუმენტი იყო ხარვეზიანი და ამ საქმეს სასამართლოს გზით მოგვარება დასჭირდებოდა. შემდეგ აღნიშნული საბუთები თვითონ ჰქონდა შენახული

თავის მეგობართან - ვ-----თან. მოწმეს სხვა შეხება ა-----
—ის მიწასთან დაკავშირებით არ ჰქონია.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე თ-----მა
განაცხადა, რომ ის იცნობს გ-----ეს, რომელთანაც მეგობრობს
რამდენიმე წელია. გ-----ე სახელმწიფო მიწის ნაკვეთებთან
დაკავშირებულ საკითხებში იყო ჩართული, თუმცა მუშაობდა თუ არა
სახელმწიფოს რომელიმე სექტორში და საჯარო სტრუქტურაში, ან კერძო
კომპანიაში, არ იცის. ერთხელ გ-----მ უთხრა, რომ მიწის ნაკვეთის
დაჩქარებული წესით დარეგისტრირება უნდოდა და სთხოვა მიეცა იმის
ნომერი, ვინც ამაში დაეხმარებოდა. მან (თ-----მა) მოიძია გ-----
ის ნომერი და მისცა გ-----ეს. გ-----ი მიწის ნაკვეთების
რეგისტრაციას აკეთებს, თუმცა სად მუშაობს, მისთვის უცნობია. გ-----
ემ უთხრა, რომ მიწის ნაკვეთი მდებარეობდა სოფელ თ-----, იყო ვინმე ა---
-----ის, რომელსაც უნდოდა საჩქაროდ გაეყიდა იგი.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე თ-----მა
განაცხადა, რომ ცხოვრობს სოფელ თ-----, სადაც მას მიწის რეფორმის
შედეგად გადაეცა უძრავი ქონება 1992 წელს. კატეგორიების შესაბამისად, მას
შეხვდა მესამე კატეგორიის მიწა 1500 კვ.მ. ფართობის. ქონების გადაცემის
შედეგად შედგა მიღება-ჩაბარების აქტი. მოწმის განმარტებით, ა-----
-----ს მიწის ნაკვეთი არ მიუღია.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე მ-----მ
განაცხადა, რომ 2013 წელს მან რ-----ს ასესხა 5750 აშშ დოლარი,
რის უზრუნველსაყოფადაც რ-----მა იპოთეკით დატვირთა ა-----
-----ის კუთვნილი, სოფელ თ----- მდებარე 800 კვ.მ. მიწის
ფართობი. მიწის ნაკვეთს მესაკუთრისაგან მინდობილობით ფლობდა რ-----
-----ი. 6-7 თვის გასვლის შემდეგ რ-----მა თანხა
დაუბრუნა, რის შედეგადაც დაასრულა მასთან ურთიერთობა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე დ-----მა
განაცხადა, რომ 2014 წელს სოფელ თ----- შეიძინა 800 კვ.მ. ფართობის
ნაკვეთი, მოგვიანებით კი მეორე - 1100 კვ.მ. ფართობის მიწის ნაკვეთი.
აღნიშნული ნაკვეთები შეიძინა მეგობრის დახმარებით, რომელმაც სოფელ
თ----- შეახვედრა რ-----ს, რომელმაც აჩვენა მიწის ნაკვეთი
და მოლაპარაკებას აწარმოებდა მასთან. შემდეგ გაიცნო მესაკუთრე ა-----
-----ი, რომელთანაც ახლაც ახლო ურთიერთობა აკავშირებს. მიწის
ნაკვეთში რ-----ს გადაუხადა 12 000 აშშ დოლარი. მის მიერ
შეძენილ მეორე მიწის ნაკვეთს ყავდა სხვა შემსყიდველიც - მისი ნათესავი ჟ-----
-----ი. მიწის ნაკვეთის გადაფორმებას მისი მესაკუთრე მ-----ეც
ესწრებოდა. რ-----ს ჰქონდა ჟ-----ს ვალი და ამ ნაკვეთის

ნაწილით უნდა მომხდარიყო ვალის გაქვითვა. დანარჩენ ნაწილზე უნდა მომხდარიყო სახლების აშენება, რაც ვერ მოხერხდა, რადგან მიწას ისეთი მდგომარეობა აქვს, რომ განაშენიანების გეგმას არ იძლევა თბილ---ს მერია და ამის გამო მშენებლობა შეჩერებულია.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე გ-----

მა განაცხადა, რომ 2017 წლის მარტის თვეში ა-----ი გააცნო მეგობარმა - გ-----ის განმარტებით, ა-----ს რაღაც პრობლემა ჰქონდათ მიწის დაკანონებასთან დაკავშირებით და სთხოვა, რომ დახმარებოდა, რადგან მას საახლოებლო წრეში ყავდა იურისტები. კერძოდ, როგორც აუხსნა, საკომლოს დოკუმენტი იყო დაკარგული, რაც წარმოადგენდა პრობლემას. მან გ-----ს მისცა ადვოკატის ნომერი. მინდობილობა უნდა გაკეთებულიყო ადვოკატ დ-----ზე, ხოლო მიწა უნდა გაფორმებულიყო ვინმე ავთოზე, რომლის გვარიც არ ახსოვს. მინდობილობა არ გაფორმდა, რადგან ხსენებული ავთო იმყოფებოდა ალკოჰოლური ზემოქმედების ქვეშ და ვერ მიიყვანეს ნოტარიუსთან. დახმარებისა და იურისტთან დაკავშირებისათვის მას არაფერს შეპირებიან.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე დ-----ემ

განაცხადა, რომ არის ადვოკატი. ზაფხულში მას დაუკავშირდა მეგობარი ნოდარ მ-----ი და უთხრა, რომ ერთ-ერთ ნაცნობს სჭირდებოდა მისი, როგორც ადვოკატის მომსახურება მიწების რეგისტრაციასთან დაკავშირებით. იგი დათანხმდა მომსახურების გაწევაზე და უთხრა, რომ მიეტანათ მისთვის მინდობილობა და სხვა დოკუმენტაცია, რაც საჭირო იყო საქმისთვის. დოკუმენტაციის მიტანის დროს მთელი დღე არ ყოფილა ოფისში. საღამოს კი დაუკავშირდა გამომძიებელი და უთხრა, რომ კითხვა ჰქონდა კონკრეტულ მინდობილობასთან დაკავშირებით, რაზედაც უპასუხა, რომ ასეთი მინდობილობა არ ჰქონდა. ამის შემდეგ გამომძიებელთან ერთად დარეკა ოფისში, საიდანაც უთხრეს, რომ ვიღაც პიროვნებამ მისთვის გადასაცემად დატოვა მინდობილობა თანდართული დოკუმენტით. შემდეგ მივიდა ოფისში, აიღო აღნიშნული დოკუმენტი და წარუდგინა გამომძიებელს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ნ-----მ

განაცხადა, რომ იგი არის ინდ. მეწარმე და თავის მეუღლესთან - ა-----თან ერთად ასრულებს მიწის ნაკვეთის საკადასტრო აზომვით ნახაზებს. ნახაზების შედგენისას კომუნიკაცია აქვს უძრავი ქონების მესაკუთრესთან, დამკვეთთან ან მინდობილ პირთან. მიწის ნაკვეთის დოკუმენტაციის სისწორეზე პასუხისმგებელი არის თავად დამკვეთი. მას რ-----ისა და ა-----ის დაკვეთით ბევრჯერ შეუსრულებია მიწის ნაკვეთის აზომვითი ნახაზი. ასევე, აზომვითი ნახაზები შესრულებული აქვს

მ-----ის და ნ-----ისათვისაც. ნინო სამხარაძის განმარტებით, მან ა-----ისგან სოფელ თ----- შეიძინა უძრავი ქონება, რომლის გაყიდვის შესახებაც რ-----ისგან შეიტყო. მიწის ნაკვეთის ნახაზები მის მიერაა შედგენილი, ხოლო შესყიდვა თავისი შვილის მეგობრის სახელზე გააკეთა. მოწმემ დაადასტურა, რომ საქმის მასალებში მისი სახელით შესრულებული აზომვითი ნახაზები ნამდვილად მისი შედგენილი იყო და ბეჭედიც მის მიერაა დასმული.

ანალოგიური ფაქტობრივი გარემოებები დაადასტურა პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე ა-----მა.**

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე ს-----ამ განაცხადა, რომ იგი მუშაობს სს „ლიბერთი ბანკში“; ახდენს უძრავი ქონების რეგისტრაციას, რა დროსაც ევალება საბუთების მიღება, მათი იდენტიფიკაცია, დასკანერება და საჯარო რეესტრში გადაგზავნა. ავთანდილ და რ-----ები რამდენჯერმე იყვნენ მასთან მისულები, როგორც ცალ-ცალკე, ასევე ერთად, მათ შორის მ-----ესთან ერთადაც.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმე თ-----მა განაცხადა, რომ არის სს „ლ-----ს“ თანამშრომელი და ასევე შეთავსებული აქვს საჯარო რეესტრის საქმიანობა. მის მოვალეობაში შედის მომხმარებლების მხრიდან დოკუმენტაციის მიღება, დასკანერება და გადაგზავნა საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში. ხელშეკრულების გაფორმება, მხარეების იდენტიფიცირება და დამოწმებაც მათთან ხდება, პირადობის მოწმობით და სამოქალაქო რეესტრში გადამოწმებით. მოწმეს აღნიშნული პროცედურები გატარებული აქვს განსახლველ შემთხვევაში წარმოდგენილ დაინტერესებულ პირებთანაც.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმეებმა: ლ-----**

მ

დაადასტურეს მათ მიერ და მათი მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებათა კანონიერება და სისწორე.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას საჯარო რეესტრის იურიდიული დეპარტამენტის უფროსმა დ-----ემ განაცხადა, რომ ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან ადასტურებს საკუთრების უფლებას იმ პირობებში, თუ გააჩნია შესაბამისი ადმინისტრაციული აქტები, რომლებიც უნდა ინახებოდეს საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში, რის საფუძველზეც გამოიცა აღნიშნული ამონაწერი. მისთვის წარდგენილ ამონაწერში მითითებულია, რომ უფლების დამდგენი დოკუმენტი არის N5- მიღება-ჩაბარების აქტი და შემდეგ უნდა ყოფილიყო

აუცილებლად ადმინისტრაციული ორგანოს გადაწყვეტილება, რომლის შესაბამისადაც განისაზღვრებოდა კონკრეტული პირი იყო თუ არა მესაკუთრე, ანუ მიღება-ჩაბარების აქტის საფუძველზე უნდა შექმნილიყო ადმინისტრაციული აქტი. როცა საქართველოში ჩატარდა მიწის რეფორმა და განიკარგა მიწის ნაკვეთები, იმ პერიოდისთვის სახელმწიფომ ვერ უზრუნველყო მიწის ნაკვეთების საკადასტრო აზომვითი ნახაზების შედგენა და ზუსტი კოორდინატების განსაზღვრა, ამ დროს გაიცა მხოლოდ უფლების დამდგენი დოკუმენტები, სადაც მიეთითა კონკრეტული სოფლები ან მუნიციპალიტეტი, ხოლო მიწის ნაკვეთი თუ სად მდებარეობდა - ამ სოფლის დასაწყისში თუ ბოლოში, ამის შესახებ ინფორმაცია არსებული დოკუმენტების უმრავლესობაში არ არის მითითებული. ანუ იყო დაუზუსტებელი ფართები, რაც გულისხმობს, რომ მიწის ნაკვეთი მდებარეობს კონკრეტულ სოფელში ან მუნიციპალიტეტში, თუმცა ზუსტი კოორდინატი, რომელიც მიესადაგება მის მდებარეობას, არ არის განსაზღვრული. მიწის ნაკვეთის დაზუსტების წესი განისაზღვრა 2008 წლის ინსტრუქციით, ხოლო 2006 წლისთვის კონკრეტული მოთხოვნა შეიძლება დაყენებულიყო კონკრეტული რეგისტრატორის მიერ, რადგან 2006 წლის აზომვითი ნახაზებიც არსებობს საჯარო რეესტრში, მათ შორის ელექტრონული სახით, თუმცა კონკრეტული სტანდარტი არ იყო. საკადასტრო კოორდინატების წარმოება რომ აუცილებელი იყო, ეს ცნობილი იყო 1990-იან წლებშიც, როცა რეფორმა ტარდებოდა. აზომვითი ნახაზის გარეშე არ არის შესაძლებელი და ვერ გაიმიჯნება მიწის ნაკვეთი, თუ არ იქნება თავიდან შესრულებული აზომვითი ნახაზის ელექტრონული ვერსია, რომელიც შესაძლებელს ხდის კონკრეტულად გაიწეროს სად, რომელი ნაკვეთი, როგორი კონფიგურაციით რჩება. კოდის ცვლილება გამოწვეულია ტექნიკური მონაცემებიდან გამომდინარე, როდესაც ნაკვეთი ან დაზუსტდა, ან შეიცვალა რაღაც გარემოება, ამ შემთხვევაში ნაკვეთს ენიჭება ახალი კოდი. მოწმემ განმარტა, რომ დაზუსტება ხდება სხვადასხვა სამართლებრივი მდგომარეობის გათვალისწინებით. ზოგიერთ სარეგისტრაციო დოკუმენტაციაში შესაძლებელია განისაზღვროს ნაკვეთის ლოკაცია, მათ შორის მეზობელი ნაკვეთები იყოს მითითებული, შესაძლოა აზომვითი ნახაზის ძველი ვერსია იყოს, ასეთ შემთხვევაში ითხოვენ მხოლოდ ამონაწერს და აზომვით ნახაზს. ზოგიერთ შემთხვევაში უფლების დამდგენი დოკუმენტი შესაძლოა საერთოდ არ იყოს წარმოდგენილი და წარმომდგენს მოეთხოვოს ის მიღება-ჩაბარების აქტი, რომელიც მითითებულია ამა თუ იმ დოკუმენტში, ამონაწერში. მოწმე დ-----ემ ასევე განმარტა, რომ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტო პასუხს არ აგებს წარმოდგენილი დოკუმენტაციის ნამდვილობაზე, საჯარო რეესტრი პასუხისმგებელია მასთან დაცული დოკუმენტების ურთიერთ შესაბამისობაზე. ეს გულისხმობს იმას, რომ თუ აზომვით ნახაზზე წარმოდგელი იქნა ისეთი მიწის ნაკვეთი, რომელიც სხვას ეკუთვნის, ან დგინდება, რომ პოტენციურად სხვისი საკუთრებაა, მაშინ საჯარო რეესტრმა ეს უნდა გამოიკვლიოს, ხოლო თუ

დაინტერესებული პირი წარუდგენს კონკრეტულ მიწის ნაკვეთს და ითხოვს რეგისტრაციას, პირველადი გამომრიცხავი ინფორმაციის არარსებობის შემთხვევაში, დაინტერესებული პირი თავად არის წყარო. დაუზუსტებელი მონაცემი ქმნის საფრთხეს, რადგან შესაძლოა ვერ იქნეს გადამოწმებული კონკრეტული გარემოებები.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე მ-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ განაცხადა, რომ როდესაც დაიწყო მიწის რეფორმები, მის მამამთილს მისცეს 7 500 კვ/მ მიწის ნაკვეთი. მოგვიანებით კი მისთვის ცნობილი გახდა, რომ ეკუთვნოდათ უფრო მეტი, რადგან მისი მამამთილი მუშაობდა კოლმეურნეობაში. აღნიშნული საკითხის გარკვევაში მას დახმარებას დაპირდა მეზობელი - რ-----ი. მოგვიანებით რ-----იმ უთხრა, რომ თავი დაენებებინა მისი მამამთილისათვის გადასაცემი მიწის ნაკვეთების დაკანონებისათვის და დაეკანონებინა ის მიწის ნაკვეთები, რომლებსაც ამუშავებდა მისი (მ-----ის) მეუღლე. რ-----მა მას აჩვენა რაღაც ბრძანებიდან ამონაწერი, რომლის მიხედვითაც მ-----ეს ეკუთვნოდა მიწის ნაკვეთი. იგი ვერ ერკვეოდა მსგავს საკითხებში და ენდო რ-----ს. საჯარო რეესტრში რეგისტრაციის პროცესში ის მონაწილეობას არ იღებდა, რადგან სამსახურიდან ვერ ახერხებდა გამოსვლას, რის გამოც ყავდა მინდობილი პირი. ხშირად თავის შვილს - ნ-----ეს აძლევდა მინდობილობას, თუმცა ძირითადად მას და რ-----ს ჰქონდათ ურთიერთობა. ეს უკანასკნელი აკეთებდა ყველაფერს მიწის ნაკვეთის დასამტკიცებლად. როგორც მ-----ემ განმარტა, იუსტიციის სახლში იმყოფებოდა, როდესაც მოხდა საბუთების შეტანა და გამოტანა, მიწის ნაკვეთის დასარეგისტრირებლად მას სხვაგან არსად არ უვლია და როგორც იცის, ყველაფერი კანონის დაცვით განახორციელა რ-----მა, რომელსაც მასთან მიქონდა ხელმოწერილი და ბეჭდიანი საბუთები. მ-----ის განმარტებით, ა-----ს მოცემულ საქმესთან მხოლოდ ის შეხება აქვს, რომ ასრულებდა მძღოლის ფუნქციას და რამდენჯერმე წაიყვანა ავტომანქანით, როდესაც რ-----ი იყო ცუდად. სხვა მსჯავრდებულებმა პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე ისარგებლეს დუმილის უფლებით.

2016 წლის 08 ნოემბრის ნოტარიული წესით დამოწმებული #1----- თანხმობის ხელწერილით დასტურდება, რომ ავთანდილ გოგიაშვილი (პ/შ 3-----), გ-----ი (პ/შ 3-----) და ა-----ი (პ/შ 0-----), როგორც მეზობლები ადასტურებენ, რომ მ-----ე (პ/შ 0-----) 2000 წლიდან დღემდე ფლობს და სარგებლობს მიწის ნაკვეთით ფართობით 1150 კვ.მ., მდებარე მისამართზე: ქ. თბილ---, ს-----ლა და აღნიშნული უძრავი ქონების (მიწის ნაკვეთის) მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლებით აღიარებაზე (ლეგალიზაციაზე) და საკუთრების უფლებით

საჯარო რეესტრში რეგისტრაციაზე არანაირი პრეტენზია არ გააჩნიათ.

**2017 წლის 22 თებერვლის ნოტარიული წესით დამოწმებული #1-----
თანხმობის ხელწერილით** დასტურდება, რომ გ-----ე (პ/პ 3-----,
მ-----ი (პ/პ 0-----) და მ-----ლი (პ/პ 0-----) ადასტურებენ,
რომ მ-----ე (პ/პ 0-----) ფლობს და სარგებლობს მიწის ნაკვეთს,
რომელიც მდებარეობს მისამართზე: ქ. თბილ---, ს-----ლა და არ არიან
წინააღმდეგი, რომ მ-----ემ აღნიშნული უძრავი ქონება (მიწის
ნაკვეთის) კანონმდებლობის შესაბამისად დაიკანონოს მის მფლობელობაში
არსებული შენობა და მიწის ნაკვეთი და საკუთრების უფლებით აღიარებაზე
(ლეგალიზაციაზე) და საკუთრების უფლებით საჯარო რეესტრში
რეგისტრაციაზე არანაირი პრეტენზია არ გააჩნიათ.

**2017 წლის 27 თებერვლის ნოტარიული წესით დამოწმებული #1-----
ხელწერილით** დასტურდება, რომ ა-----ი (პ/პ 3-----)
ადასტურებს, რომ მ-----ე (პ/პ 0-----) ფლობს და სარგებლობს მიწის
ნაკვეთს, რომელიც მდებარეობს მისამართზე: ქ. თბილ---, ს-----ლა, იგი
არ არის წინააღმდეგი, რომ მ-----ემ აღნიშნული უძრავი ქონება
კანონის შესაბამისად დაიკანონოს მის მფლობელობაში არსებული შენობა
და მიწის ნაკვეთი და საკუთრების უფლებით აღიარებაზე (ლეგალიზაციაზე)
და საკუთრების უფლებით საჯარო რეესტრში რეგისტრაციაზე არანაირი
პრეტენზია არ გააჩნია.

**პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე ასევე გამოკვლეული
იქნა** საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოდან ამოღებული
დოკუმენტაცია: მ-----ის და ა-----ის სახელზე თბილისში,
სოფელ თ-----ას ტერიტორიაზე დარეგისტრირებული უძრავი ქონების
რეგისტრაციასთან დაკავშირებული საჯარო რეესტრის ამონაწერები,
სანოტარო აქტები, ნასყიდობის ხელშეკრულებები, საკადასტრო აზომვითი
ნახაზები, მიმართვის წერილები (ტომი II, ს.ფ. 1-----); ქ. თბილ---, ს. თ-----
მდებარე 500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთის (ს/კ 7-----) მ. თ-----ს სახელზე
რეგისტრაციასთან დაკავშირებული დოკუმენტები (ტომი II, ს.ფ. 341-426); მ-----
-----ის ლ---ს საკრებულოს 2002 წლისა და 2007 წლის მიწის
გადასახადის გადამხდელთა სია (ტომი IV, ს.ფ. 25-133); მიღება-ჩაბარების
აქტები, მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, ოქმები, საკანცელარიო
წიგნი, ჟურნალი, კომისიის სხდომის ოქმები და განცხადებები
თანდართული მასალებით (ტომი IV, ს.ფ. 147-363), ასევე, საჯარო რეესტრის
ეროვნული სააგენტოდან გამოთხოვილი მიღება-ჩაბარების აქტები (ტომი V,
ს.ფ. 3-275).

2017 წლის 01 აპრილის სასაქონლო ექსპერტიზის #0----- დასკვნით
დასტურდება, რომ 2015 წლის 3 დეკემბერს, მცხეთა, სოფელ თ-----,

საკადასტრო კოდი - 7-----, 1100 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 9---- ლარს; 2015 წლის 16 დეკემბერს, ქ. თბილ---, ლ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 1500 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 93522 ლარს; 2015 წლის 30 დეკემბერს, ქ. თბილ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 1500 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 216603 ლარს; 2016 წლის 6 ივნისს, ქ. თბილ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 1500 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 102835 ლარს; 2016 წლის 6 ივნისს, ქ. თბილ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 800 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 34278 ლარს; 2017 წლის 28 თებერვალს, ქ. თბილ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 500 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 64593 ლარს; 2016 წლის 06 ივნისს, ქ. თბილ---, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 1100 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 129615 ლარს; 2012 წლის 03 ივლისს, მცხეთა, სოფელ თ-----, საკადასტრო კოდი - 7-----, 3000 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 73994 ლარს; 2017 წლის 21 აპრილს, მცხეთა, სოფელ თ-----, 2186 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 115147 ლარს;

10) 2017 წლის 21 აპრილს, მცხეთა, სოფელ თ-----, 1500 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 96969 ლარს; 2017 წლის 21 აპრილს, მცხეთა, სოფელ თ-----, 1095 კვ.მ.-ის მთლიანი საბაზრო ღირებულება შეადგენდა - 70787 ლარს. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **ექსპერტმა ქრ-----მა** დაადასტურა მის მიერ გაცემული დასკვნის სისწორე.

ამდენად, წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე სასამართლომ უნდა შეაფასოს მსჯავრდებულების: მ-----ის, ნ-----ის, ა-----ის და ა-----ის ქმედებებში ქონდა თუ არა ადგილი დანაშაულის ნიშნებს, კერძოდ, ჩაიდინეს თუ არა მათ ბრალად წარდგენილი ინკრიმინირებული ქმედებები.

პალატა განმარტავს, რომ მოქმედი კანონმდებლობით, განზრახ დანაშაულს წარმოადგენს თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით. აღნიშნული ინკრიმინირებული ქმედების სუბიექტური მხარე პირდაპირი განზრახვით ხასიათდება, რა დროსაც პირს შეგნებული აქვს, რომ იგი მოტყუებით, მართლსაწინააღმდეგოდ ეუფლება სხვის ქონებას, რითაც ზიანს აყენებს მესაკუთრეს და სურს ამ შედეგის დადგომა. ქმედების თაღლითობად დაკვალიფიცირებისათვის აუცილებელია დადგინდეს სუბიექტის განზრახვა - მოტყუებით და მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლოს სხვის ნივთს, ან მიიღოს ქონებრივი უფლება. საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაულებიდან თაღლითობა გამოირჩევა მისი ჩადენის

ხერხით, რადგან ამ შემთხვევაში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ქონების დაუფლება ხდება არა ფარულად ან ძალადობის გამოყენებით, არამედ დაზარალებულის მოტყუებით, ქონების მესაკუთრის შეცდომაში შეყვანის გზით, რის შედეგადაც ქონების გადაცემა დაზარალებულის მხრიდან ხდება ნებაყოფლობით. მოტყუების მიზნით ხშირია ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის გამოყენების ფაქტებიც. ამავე დროს, თაღლითობისას დამნაშავე ყოველთვის მოქმედებს ანგარების მოტივით, რაც მდგომარეობს სხვის ხარჯზე მატერიალური გამორჩენის მიღების ინტერესში. შესაბამისად, თაღლითობა მატერიალურ შემადგენლობათა რიცხვს მიეკუთვნება. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის შენიშვნის პირველი ნაწილიდან გამომდინარე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 25-ე თავში (დანაშაული საკუთრების წინააღმდეგ, სსკ-ის 177-ე-189¹-ე მუხლები), დიდ ოდენობად ითვლება ნივთის ღირებულება 10 000 ლარის ზევით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გულისხმობს მაღალი დამაჯერებლობის ხარისხის მქონე მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც ნეიტრალურ და გონივრულად მოაზროვნე პირს დაარწმუნებდა ბრალდებულის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენაში.

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე გამოკვლეული მტკიცებულებების საფუძველზე უტყუარად დადგენილი ფაქტია, რომ მსჯავრდებულების მიერ ჩადენილია სწორედ ის დანაშაულებრივი ქმედებები, რისთვისაც ისინი ბრალდებულად იქნენ ცნობილნი და რისთვისაც პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილი იქნა გამამტყუნებელი განაჩენი.

პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის არგუმენტაციას მსჯავრდებულების მ-----ის და ნ-----ის უდანაშაულობასთან დაკავშირებით უსაფუძვლოების გამო. დაცვის მხარე განმარტავს, რომ მ-----ის მეუღლის მშობლები მუშაობდნენ კოლმეურნეობაში და მის ოჯახს ეკუთვნოდა გაცილებით მეტი მიწის ფართობი, ვიდრე მიიღო და სწორედ ამ

მიზნით დაუკავშირდა რ-----ს. ამ უკანასკნელმა კი აუხსნა, რომ მიწის ნაკვეთი ეკუთვნოდა მის გარდაცვლილ მეუღლეს - გ-----ეს და თავად მოუგვარებდა აღნიშნულ საკითხს. შემდეგ კი ყველა მოქმედება განახორციელა რ-----მა, ხოლო მ-----ე და ნ-----ე მოქმედებდნენ მისი მითითებების მიხედვით და რაიმე დანაშაულებრივი ქმედება არ ჩაუდენიათ.

დაცვის მხარის აღნიშნული განმარტება აშკარად წინააღმდეგობაშია საქმის მასალებში არსებულ მტკიცებულებებთან, რომლითაც დგინდება, რომ 1990-იან წლებში განხორციელებული მიწის რეფორმის თანახმად, თ-----ის ოჯახი მიეკუთვნა მეორე კატეგორიას და მ-----ის დედამთილმა ქ-----მ სოფელ თ----- მიიღო 0,75 ჰა მიწის ნაკვეთი, რომელიც გასხვისებული იქნა 1994 წელს. სხვა მიწის ნაკვეთი მათ ოჯახს არ გადაცემია. არცერთი წერილობითი დოკუმენტით არ დასტურდება ის ფაქტი, რომ მ-----ის მეუღლეს გ-----ეს სოფელ თ----- ეკუთვნოდა მიწის ნაკვეთი. საქმეზე მოწმის სახით დაკითხულმა პირებმა - კ-----მა, ე-----ა, გ-----მ და ი-----მა ცალსახად და დამაჯერებლად განმარტეს, რომ ხელმძღვანელობდნენ საკომლო ჩანაწერებით და მიწის ნაკვეთი გაიცემოდა მხოლოდ ერთ კომლზე. სოფელ თ----- კომლად ფიქსირდებოდა ქ-----, ხოლო გ-----ე სიაში არ ყოფილა მითითებული. საქმის მასალებში (ტ.3. ს.ფ. 131-143) მოთავსებულია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საქართველოს ეროვნული არქივიდან მოწოდებული ინსფორმაცია, რომლის თანახმადაც - დუშეთის რეგიონულ არქივში დაცული, მცხეთის რაიონის ლ---ს სასოფლო საბჭოს - საკრებულოს სოფელ თ-----ას 1986-1995 წწ დათარიღებულ საკომლო წიგნში ოჯახის უფროსად ჩაწერილია ნ-----ე. კომლის შემადგენლობაში ირიცხებიან: ნ-----ე, რომელიც გარდაიცვალა 1986 წელს და ქეთო ვასილის ასული თ-----ე, რომელიც გარდაიცვალა 1995 წელს. ამავე დოკუმენტაციის მიხედვით, ქ-----მ საცხოვრებელი ბინა გაყიდა 1994 წელს N2--- ხელშეკრულების საფუძველზე. საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს 2016 წლის 9 მარტს წერილით და დართული დოკუმენტაციით დგინდება, რომ მ-----ის მეუღლის - გ-----ის საკუთრების უფლება რეგისტრირებული იყო მცხეთაში, სოფელ თ-----, შემდეგ ნაკვეთებზე: 0,22 ჰა სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთზე, საკადასტრო კოდით 7-----; 0,15 ჰა სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთზე, საკადასტრო კოდით 7-----; 0,22 ჰა სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთზე, საკადასტრო კოდით 7-----. საქმის მასალებით ასევე დგინდება, რომ აღნიშნული უძრავი ქონება მცხეთის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე, გ-----ემ მიიღო როგორც დედის - ქ-----ნ თ-----ს სამკვიდრო ქონება (იხ. ტ.3. ს.ფ. 194-195). ქ-----ს კი აღნიშნული უძრავი ნივთები რეგისტრირებული

ქონდა 1992 წლის 27 ივლ---ს N21 მიღება-ჩაბარების აქტის საფუძველზე. სამივე უძრავი ნივთი გ-----ის მიერ გასხვისებული იქნა ნასყიდობის ხელშეკრულებების საფუძველზე. რაც შეეხება მიწის გადამხდელთა სიებს, მ-----ის ლ---ს საკრებულოს სოფელ თ-----ას თემის მიწის გადამხდელთა 2002 წლის სიაში გ-----ე არ ფიქსირდება, ხოლო 2007 წლის სიაში (იხ. ტ.3. ს.ფ.34-39) იგი მითითებულია მე-16 ნომრად. ამავე სიაში მიწის გადამხდელად მითითებულია თ-----ე ქეთოც მე-20 ნომრად (იგივე 94 ნომრად, რადგან ნუმერაცია გამოტოვებულია სიაში) და ერიცხება 0.75 ჰა მიწის კაკვეთი. როგორც მოწმის სახით დაკითხულმა ლ---ს საკრებულოს წარმომადგენლებმა განმარტეს, აღნიშნული წარმომადგენს შეცდომას და სიაში მითითებული უნდა ყოფილიყო მხოლოდ ქ-----.

ამდენად, საქმეში წარმოდგენილი არცერთი დოკუმენტით და მტკიცებულებით არ დგინდება, რომ გ-----ეს სოფელ თ-----ეკუთვნოდა მიწის ნაკვეთი, რამაც მ-----ეს, როგორც გ-----ის მემკვიდრეს, გაუჩინა საფუძვლიანი მოლოდინი, რომ იგი კანონიერად მიიღებდა მიწის ფართობს.

რაც შეეხება საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მცხეთის სარგისტრაციო სამსახურის 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილებას, ამ ნაწილშიც პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის განმარტებას, თითქოს აღნიშნული გადაწყვეტილებით დასტურდება მ-----ის მიერ მოთხოვნილი უძრავი ნივთების რეგისტრაციის კანონიერება. როგორც 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილებიდან ირკვევა, საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მცხეთის სარგისტრაციო სამსახურმა ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში, დამატებითი ინფორმაციის მოძიებისა და შესწავლის საფუძველზე ძალადაკარგულად გამოაცხადა სარეგისტრაციო წარმოების შეჩერებისა და შეწყვეტის შესახებ გადაწყვეტილებები და ქონების რეგისტრაციის დეპარტამენტის ცენტრალიზებული რეგისტრაციის სამსახურს დაავალა, რომ სხვა დამაბრკოლებელი გარემოების არარსებობის შემთხვევაში მიეღო გადაწყვეტილება მ-----ის სარეგისტრაციო განცხადებებთან დაკავშირებით რეგისტრაციის შესახებ. პალატა განმარტავს, რომ სარეგისტრაციო სამსახურმა მ-----ის საჩივარი შეამოწმა ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში, დოკუმენტაციის საკმარისობის კუთხით და მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი და შემდგომში მოპოვებული მასალები საკმარისი იყო უძრავი ნივთების რეგისტრაციისათვის, თუმცა აღნიშნული არ გამორიცხავს სისხლის სამართალწარმოების პროცედურებს, თუკი გამოიკვეთება საკუთრების უფლების შესაძლო მოპოვება დანაშაულებრივი ქმედებების საფუძველზე. ვინაიდან დოკუმენტაციის შესწავლის პროცესში სამართალდამცავ ორგანოებს გაუჩნდათ საფუძვლიანი ვარაუდი იმისა, რომ შესაძლოა ოფიციალური დოკუმენტების გამოყენებით შექმნილი ყალბი სამართლებრივი საფუძვლით, მ-----ის სახელზე

უკანონოდ ყოფილიყო დარეგისტრირებული უძრავი ქონება, მოცემულ საქმეზე დაიწყო გამოძიება და სისხლისსამართლებრივი დევნა, რასაც შედეგად მოყვა კონკრეტული მტკიცებულებების საფუძველზე დანაშაულებრივი ქმედებების გამოვლენა და მათი ჩამდენი პირების დადგენა. ამ პროცესში კი საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მცხეთის სარგისტრაციო სამსახურის 2016 წლის 17 მაისის გადაწყვეტილება მსჯავრდებულთა უდანაშაულობის მადასტურებელ მტკიცებულებად ვერ ჩაითვლება.

პალატა ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის არგუმენტაციას მსჯავრდებულ ნ-----ის უდანაშაულობასთან დაკავშირებით. დაცვის მხარე განმარტავს, რომ ნ-----ისათვის უცნობი იყო დედამისის სახელზე დარეგისტრირებული უძრავი ქონების რეგისტრაციასთან დაკავშირებული გარემოებები, რაც გამორიცხავს მის განზრახვას, რომ ჩაედინა დანაშაული. პალატის განმარტებით, დაცვის მხარის აღნიშნული მსჯელობა იმთავითვე უსაფუძვლოა და არ შეესაბამება წარმოდგენილ მტკიცებულებებს. საქმეში არსებული სანოტარო აქტით, კერძოდ 2015 წლის 3 დეკემბერს გაცემული მინდობილობით დასტურდება, რომ მ-----ემ შვილს, ნ-----ეს მიანიჭა უფლებამოსილება, ემოქმედა მისი სახელით, მათ შორის, ყოფილიყო მისი წარმომადგენელი საჯარო, კერძო სამართლის იურიდიულ და ფიზიკურ პირებთან, სახელმწიფო ორგანოებსა და კომეტრციულ დაწესებულებებში და ა.შ. მოქმედებდა რა აღნიშნული მინდობილობის საფუძველზე, ნ-----ემ 2015 წლის 16 დეკემბერს, დედის, მ-----ის სახელზე უკანონოდ დაარეგისტრირა სოფელ თ----- მდებარე 1500კვ/მ მიწის ნაკვეთი; 2017 წლის 28 თებერვალს - 500 კვ/მ მიწის ნაკვეთი, ხოლო 2017 წლის 13 მარტს შეეცადა დაერეგისტრირებინა 1095 კვ/მ მიწის ნაკვეთი. სამივე შემთხვევაში დაინტერესებული პირი არის ნ-----ე, რომელმაც შესაბამისი განცხადებით მიმართა სარეგისტრაციო სამსახურს და შესაბამის დოკუმენტაციაზეც თავად აწერს ხელს.

პალატა ასევე ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის არგუმენტაციას მსჯავრდებულ ა-----ის უდანაშაულობასთან დაკავშირებით. დაცვის მხარის განმარტებით, ა-----ს არანაირი შემხებლობა არ ქონია იმ დანაშაულებრივ ქმედებებთან, რასაც მას ედავებიან და ბრალდება დაეყრდნო გაყალბებულ მტკიცებულებებს. სასამართლო სხდომაზე დაკითხული მოწმეების ჩვენებებით კი ა-----ის მიერ რაიმე მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების ჩადენა არ დასტურდება.

დაცვის მხარის ამგვარი მსჯელობა აშკარად წინააღმდეგობაშია საქმეში არსებულ მტკიცებულებებთან, რომელთა საერთო ანალიზისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე ცხადი ხდება, რომ ა-----ი აქტიურად მონაწილეობდა როგორც მ-----ის, ისე ა-----ის

მიერ მიწის ნაკვეთების დასაკუთრებაში. გარდა წერილობითი მტკიცებულებებისა, აღნიშნული დასკვნის საფუძველს იძლევა სასამართლო სხდომაზე დაკითხულ მოწმეთა ჩვენებებიც, საიდანაც დგინდება, რომ ა-----ი ჩართული იყო არა მარტო ნაკვეთების მოძიების, არამედ დარეგისტრირებისა და გაყიდვების პროცესებშიც. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა მოწმეებმა ნ-----მ და მისმა მეუღლემ - ა-----მა განმარტეს, რომ ა-----ის დაკვეთით არაერთჯერ შეუსრულებიათ საკადასტრო აზომვითი ნახაზები სოფელ თ-----ნახაზები შედგენილი ქონდათ ასევე მაყვალა და ნ-----ეების დაკვეთითაც. მათივე განმარტებით, მიწის ნაკვეთის დოკუმენტაციის სისწორეზე პასუხისმგებელი არის დამკვეთი. საქმის მასალებით ასევე დასტურდება ა-----ის აქტიურობა მეზობლებისაგან სანოტარო თანხმობების მოპოვების პროცესშიც, რაც აუცილებელი იყო მიწის ნაკვეთების დასარეგისტრირებლად. მოწმე მ-----მა განმარტა, რომ რ-----ის თხოვნით, ხელი მოუწერა სანოტარო თანხმობას, ხოლო სანოტარო საზღაური გადახდილი იქნა ა-----ის მიერ. მოწმის სახით დაკითხულმა გ-----ემ განმარტა, რომ მეზობლის, რ-----ის თხოვნით, ხელი მოაწერა სანოტარო თანხმობას, რა დროსაც სანოტარო ბიუროში მიიყვანა ა-----მა. ა-----ის შემხებლობა მიწის ნაკვეთების მოძიებასა და სარეგისტრაციო პროცესებთან დასტურდება ასევე მოწმეების - მ-----ის, გ-----ის, ვ-----ის, ლალი ახოზაძის ჩვენებებით; გარდა ამისა, 2017 წლის 8 დეკემბრის სანოტარო თანხმობით, თავად ა-----ი ადასტურებს პირადი ხელმოწერით, რომ თითქოს მ-----ე ფლობს და სარგებლობს სოფელ თ-----მდებარე 1150 კვ/მ მიწის ფართობით. მოწმის სახით დაკითხული ს-----ას ჩვენებით დგინდება, რომ უძრავი ქონების რეგისტრაციისას მასთან რამოდენიმეჯერ იყო მისული ა-----ი, როგორც მარტო, ისე რ-----თან და მ-----ესთან ერთადაც.

გარდა ამისა, ა-----მა განმარტა, რომ რ-----ის დახმარებით საჯარო რეესტრში საკუთრების უფლებით დაირეგისტრირა მიწის ნაკვეთი, რომელიც მიწის რეფორმის შედეგად არ ქონდა მიღებული. ამასთან N5--ე მიღება ჩაბარების აქტით მიწის ნაკვეთი საკუთრებაში არ გადაცემია. ა-----ის შემხებლობა ა-----ის მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებასა და რეალიზაციის პროცესში დადასტურებულია საჯარო რეესტრიდან ამოღებული დოკუმენტებით და მოწმეთა ჩვენებებით, რაზეც საუბარია განაჩენის აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილში.

ამდენად, როგორც ზემოთაღწერილი, ისე საქმის მასალებში არსებული სხვა წერილობითი მტკიცებულებების ერთობლიობით, დადასტურებულია, რომ ა-----ს აქტიური შემხებლობა ქონდა უკანონოდ

დარეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების როგორც მოძიებისა და რეგისტრაციის პროცესებთან, ასევე მათ რეალიზაციასთან. შესაბამისად, უსაფუძვლოა დაცვის მხარის განმარტება, რომ ა-----ი ეხმარებოდა მამას, რომელსაც გართულებული ქონდა ჯანმრთელობის მდგომარეობა, ხოლო სხვა რაიმე დაინტერესება არ გააჩნდა.

რაც შეეხება მსჯავრდებულ ა-----ის და მისი დამცველის არგუმენტაციას, პალატა მიიჩნევს, რომ არ არსებობს სამართლებრივი საფუძველი დაცვის მხარის მოთხოვნის დასაკმაყოფილებლად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

დაცვის მხარე მიიჩნევს, რომ ა-----ის მიერ დანაშაულებრივი ქმედება განხორციელებული იქნა 2003 წელს, როდესაც გაყალბებული N5--ე მიღება ჩაბარების აქტით დაირეგისტრირა უფლება უძრავ ნივთზე; შესაბამისად, ა-----ი უნდა გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან ხანდაზმულობის ვადის გასვლის გამო.

დაცვის მხარის აღნიშნული მსჯელობა უსაფუძვლოა, ვინაიდან ბრალდების მხარემ ა-----ი ბრალდებულად ცნო არა 2003 წელს განხორციელებული ქმედებისთვის, რომლითაც მან გაყალბებული მიღება-ჩაბარების აქტით დაირეგისტრირა უფლება, არამედ 2012 წლის 3 ივლისს განხორციელებული დანაშაულებრივი ქმედებისთვის, როდესაც ყალბად დარეგისტრირებული უფლების საფუძველზე მოხდა კონკრეტული უძრავი ქონების მის საკუთრებაში აღრიცხვა მფლობელობის, სარგებლობისა და განკარგვის სრული უფლებით. როგორც წარმოდგენილი მასალებით და მოწმე დ-----ის ჩვენებით დგინდება, უძრავი ნივთის საჯარო რეესტრში რაგისტრაციამდე იგი სამოქალაქო ბრუნვაუნარიანი ვერ იქნებოდა და აღნიშნული სტატუსი ნივთმა შეიძინა საკუთრების უფლებით მისი რეგისტრაციის შემდგომ. შესაბამისად, ა-----ის მიერ დანაშაულებრივი ქმედება განხორციელდა მიწის ნაკვეთის რეგისტრაციის დროს - 2012 წელს და არ არსებობს ხანდაზმულობის ვადის გასვლის გამო მისი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების საფუძველი.

ამდენად, საქმეზე დაკითხულ მოწმეთა ჩვენებების, საჯარო რეესტრიდან ამოღებული დოკუმენტაციის, მიწის გადამხდელთა სიების, საკომლო ჩანაწერების, მიღება-ჩაბარების აქტების, საარქივო ცნობებისა და საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, პალატა დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ეს

და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილისში, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას. აღნიშნული მიზნის მისაღწევათ მათ მიერ განხორციელებული იქნა შემდეგი დანაშაულებრივი ქმედებები:

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილისში, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2015 წლის 03 დეკემბერს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1 100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 95 044 ლარის ღირებულების 1 100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა ნ-----ის და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2015 წლის 16 დეკემბერს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, მ-----ე და ნ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 93 522 ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა

სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2015 წლის 30 დეკემბერს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 216 603 ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2016 წლის 06 ივნისს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 102 835 ლარის ღირებულების 1500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2016 წლის 06 ივნისს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 800 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 34 278 ლარის ღირებულების 800 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს,

მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ესა და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას. მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2017 წლის 28 თებერვალს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 500 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, მ-----ე და ნ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 64 593 ლარის ღირებულების 500 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების მ-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, **2016 წლის 06 ივნისს**, მ-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1100 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი და მ-----ე მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 129 615 ლარის ღირებულების 1100 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა;

რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ მ-----ესა და ნ-----ეს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს

საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას მ-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას. ამ მიზნით მ-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და მ-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია, მათ შორის მიწის გადასახადის გადამხდელთა სიები, რის მიხედვითაც თითქოსდა მ-----ეს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი, რაც რეალობას არ შეესაბამებოდა. კერძოდ, **2017 წლის 13 მარტს**, მ-----ემ და მისმა წარმომადგენელმა ნ-----ემ, საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში წარადგინეს შესაბამისი განცხადება, რითაც მოითხოვეს ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 1095 კვ.მ. მიწის ნაკვეთის მ-----ის სახელზე რეგისტრაცია. აღნიშნულ განცხადებასთან დაკავშირებით მარეგისტრირებული ორგანოს მიერ დადგენილი იქნა ხარვეზი, რაც საბოლოოდ არ იქნა გამოსწორებული და ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----მა, ა-----მა, მ-----ემ და ნ-----ემ მოტყუებით სცადეს დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 70 787 ლარის ღირებულების 1 095 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს;

რ-----მა და ა-----მა განიზრახეს, მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებოდნენ სახელმწიფოს კუთვნილ უძრავ ქონებას. ამ მიზნით, ისინი დაუკავშირდნენ ა-----ს და შეთანხმდნენ, რომ მოტყუებით, განზრახ არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით მოახდენდნენ ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის დარეგისტრირებას ა-----ის სახელზე. უძრავი ქონების დარეგისტრირების შემდგომ კი მოახდენდნენ მის რეალიზაციას. ამ მიზნით ა-----ის სახელზე უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შესაქმნელად, რ-----ის, ა-----ისა და ა-----ის მიერ გამოყენებული იქნა ოფიციალური დოკუმენტაცია - 2----- წლით დათარიღებული ყალბი #5- მიღება-ჩაბარების აქტი, რომლის მიხედვითაც თითქოსდა ა-----ს ეკუთვნოდა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე მიწის ნაკვეთი. სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების ა-----ის სახელზე საკუთრების უფლების სამართლებრივი საფუძვლის ყალბად შექმნის შემდგომ, 2012 წლის 03 ივლისს, ა-----ის სახელზე დარეგისტრირებული იქნა ქ. თბილ---, სო-----ი მდებარე 3000 კვ. მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ#7-----). ხსენებული ხერხის გამოყენებით, რ-----ი, ა-----ი, და ა-----ი მოტყუებით დაეუფლნენ სახელმწიფოს კუთვნილ 73 994 ლარის ღირებულების 3000 კვ.მ. მიწის ნაკვეთს (ს/კ#7-----), რაც შემდგომ მათ მიერ გასხვისებული იქნა.

ამდენად, პალატა სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის მსჯელობას და დასკვნას იმის თაობაზე, რომ **მ-----ემ** ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (7 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

ნ-----ემ ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (2 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

ა-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ (8 ეპიზოდი) და თაღლითობის მცდელობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლების მცდელობა მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

ა-----მა ჩაიდინა თაღლითობა, ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, დიდი ოდენობით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

პალატა ასევე უთითებს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებებით სახეზეა თაღლითობის მაკვალიფიცირებელი გარემოება - დიდი ოდენობა, რაც დადასტურებულია წარმოდგენილი სასაქონლო ექსპერტიზის დასკვნით.

რაც შეეხება მსჯავრდებულთა მიმართ განსაზღვრულ სასჯელის სახეს და ზომას, სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებებს, მათ წარსულ ცხოვრებას, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს. მოცემულ შემთხვევაში, მსჯავრდებულების: **მ-----ის**, **ნ-----ის**, **ა-----ის** და **ა-----ის** მიმართ პირველი ინსტანციის სასამართლომ გაითვალა---ნა ყველა გარემოება, რასაც შესაძლოა გავლენა მოეხდინა სასჯელის სახესა და ოდენობაზე და განსაზღვრა სამართლიანი სასჯელი, რისი შეცვლის საფუძველიც არ არსებობს. პალატა თვლის, რომ მათ მიმართ განსაზღვრული სასჯელები სრულად

უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელებას, როგორცაა სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. შესაბამისად, ამ ნაწილშიც არ არსებობს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის შეცვლის საფუძველი.

ცნობად უნდა იქნეს მიღებული, რომ რ-----ის მიმართ სისხლისსამართლებრივი დევნა შეწყდა მისი გარდაცვალების გამო.

ამდენად, სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნები არ უნდა დაკმაყოფილდეს და **თბილ---ს საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 31 იანვრის განაჩენი მ-----ის, ნ-----ის, ა-----ის და ა-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი.**

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით,

და ა ა დ გ ი ნ ა :

დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრების მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

უცვლელად დარჩეს **თბილ---ს საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 31 იანვრის განაჩენი;**

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 03 დეკემბრის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 16 დეკემბრის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის

მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 30 დეკემბრის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 1500 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 800 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 28 თებერვლის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2016 წლის 06 ივნისის ეპიზოდი, 1100 კვ/მ მიწის ნაკვეთზე) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა 07 (შვიდი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქმის ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით მ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

მ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

მ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

ნ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 16 დეკემბრის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ნ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 28 თებერვლის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

ნ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით ნ-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

ნ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

ნ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2015 წლის 03

ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19,180-

ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2017 წლის 13 მარტის ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით.

ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2012 წლის 03 ივლ---ს ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) წლის ვადით, რაც შეუმცირდეს $\frac{1}{4}$ -ით და განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლის და 06 (ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა 07 (შვიდი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთამ, შთანთქმის ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით ა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 07 (შვიდი) წლის ვადით.

ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი და სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 16 მაისიდან.

ა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

ა-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2012 წლის 03 ივლ---ს ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 15 500 (თხუთმეტიათას ხუთასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე შეუმსუბუქდეს 2017 წლის 17 მაისიდან, 2017 წლის 25 მაისის ჩათვლით (9 დღე) პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით და საბოლოოდ, ა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 15 000 (თხუთმეტიათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ა-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და ასევე გაუქმდეს გირაოს უზრუნველყოფის მიზნით, თბილ--ს საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 25 მაისის განჩინებით, ე-----ის (პ/ნ 3-----) საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებაზე, სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების 26.00 კვ/მ ფართზე, (მდებარე თბილ--, ზ-----ი-ც-----ში, საკადასტრო კოდით 0-----,

30 000 (ოცდაათი ათასი) ლარის პროპორციულ წილზე დადებული ყადაღა.

განაჩენის აღსრულებაზე, მსჯავრდებულ ა-----ის მიერ ჯარიმის სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდაზე კონტროლი დაევალოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სააღსრულებო დეპარტამენტს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

- 01 ცალი დისკი, რომელიც მოთავსებულია სისხლის სამართლის საქმეში (ტN1; ს.ფ N----- შენახულ იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

- ბრალდებულ ა-----ის პირადობის მოწმობა, რომელიც ინახება საგამოძიებო ორგანოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს, ან სათანადო ნდობით აღჭურვილ პირს.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილ---ს სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:
კაპანაძე

მანუჩარ